

## **Scénář - Teodora Helena Kubínová**

**Natočily studentky SZŠ a VOŠZ České Budějovice Natálie Orálková, Tereza Stluková, Renata Šimonová, Aneta Beňová**

Studentky: Všechno je jednou poprvé a pro nás bylo poprvé se podívat do českobudějovického kláštera, kde jsme měli čest se setkat se řádovou sestrou Teodorou Kubínovou. Zjistili jsme spoustu věcí z jejího zajímavého života.

Teodora Kubínová: „Já pocházím z Nového Města nad Metují.“

Studentky: Pocházela z deseti dětí.

Teodora Kubínová: „Nás sester bylo osm. Nás bylo děvčat osm. Já jsem byla předposlední. Po mně byla ta mladší, byla o osm let a byla tady se mnou v klášteře. Ten druhý bratr taky byl takový komunista, víte? Naši rodiče nebyli bohatí. Bylo nás deset, tak jsme to prožívali taky chudě. Ale on tam byl Bartoň, který měl zámek. A on měl tatínka strašně rád, tak vždycky mu přidával plat, nebo když byly Vánoce nebo něco, tak on pro nás všechno dělal.“

Studentky: Za války sestra Teodora pracovala v Mateřské škole v Suchém Vrbném a zažila nevídané situace.

Teodora Kubínová: „Jsou Němci v Budějovicích a hrozný rozruch, utíkala jsem pak honem domů, a nevím, jestli odpoledne nebo kdy museli otevřít vrata a vjeli všechny tanky a auta, co měli, do dvora až ke kuchyni.“

Studentky: Po roce 1948 byla nucena pracovat na různých místech Československé republiky.

Teodora Kubínová: „A nás bylo takových devět, který nás odvezli do Vansdorfu. Chodili jsme do továren a tam se pletlo. Ponožky se tam dělaly. Byly takové stroje kulaté a to se furt muselo navlíkat na ty stroje...šly tak kolem dokola.“

Studentky: Ale nejraději vzpomíná na práci s postiženými dětmi.

Teodora Kubínová: „A tak já jsem se dostala do Opočna. A tam jsem byla třiadvacet let. Tam byly ty děti hluchoněmé a ještě mentálně postižené. No to jsem měla ráda.“

Studentky: Sestra Teodora si prožila pestrý život a k její dlouhověkosti jí pomohla víra.

Teodora Kubínová: „To když už ulehám, tak si honem otevřu okno. No jenže mám vždycky strach. Já mám tady okno naproti těm komunistům, a oni se pak dívají, tak mám strach, aby se mi nepodívali do okna...“